

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, sattes under Afstemning, om Lovudkastet saalydende:

„De ifølge Loven af 19de April 1850, 25de November 1851 og 7de Januar 1853 om den svævende Statsgjæld indtil Udgangen af Marts 1854 gjældende Bestemmelser forblive i Kraft indtil den 31te Marts 1855“.

skulde overgaae til anden Behandling — hvorved den specielle Afstemning over Lovforslaget, der ingen Paragrapher indeholder, ansaaes fyldestgjort — hvilket vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derefter over til den næste og sidste Sag paa Dagsordenen, nemlig Udkast til Lov for Kongeriget Danmark angaaende Ophævelse af de i Forordn. 1ste Mai 1838 § 52 vedblevne Føldbegunstigelser. Det er til 1ste Behandling, Sagen foretages.

Beskytelse: Med Hensyn til den Grundfæstning, der er gjort gjældende i det foreliggende Lovudkast, maa det jo vistnok anerkjendes, at det er en saadan, som bør billiges af Rigsdagen; jeg har derfor heller ikke nogen Bemærkning at gjøre mod det egentlige Lovforslag, men skal kun tillade mig at udbede mig en Oplysning, der synes mig kunne være ønskelig, da de, der ere givne i Anmærkningen til Udkastet, ikke forekommer mig at være ganske tydelige, navnlig med Hensyn til Kronborg Geværfabrik. Den Føldfrihed, som Kronborg Geværfabrik har, forekommer mig nemlig at være af en dobbelt Art, den, som er erhvervet ved Skjøde af 3die Mai 1769 og den, som er erhvervet ved senere kongelig Resolution. I det oprindelige Skjøde var der ikke givet Føldfrihed for fremmed Jern, og, saavidt jeg veed, var den Anskuelse, som laa til Grund herfor, den, at man vilde ophjælpe det norske Jern, hvorfor der ikke turde indføres fremmed Jern. Senere er der erhvervet kongelig Resolution for, at Geværfabrikken skulde tilstaaes Føldfrihed for Indførsel af udenlandsk Jern. Nu forekommer det mig derfor, at efter det Princip, der er gjort gjældende her i Lovforslaget, er altsaa denne Føld-

frihed af en dobbelt Art, den, som af sig selv maa ophøre i Lighed med hvad der er bestemt i Lovforslaget om de øvrige Føldfriheder og den, som grundet paa dette Skjøde, skal afløses. Det kan ikke sees af de Oplysninger, der ere givne, om der ved Ansættelsen af det Beløb, som Føldfriheden omtrentligen ansøres at have udgjort, er taget Hensyn hertil, idet der nemlig kun staaer, at den aarlige Føldgodtgjørelse har for Geværfabrikken udgjort 160 Rbd., saa at det ikke deraf fremgaaer, om disse 160 Rbd. ligesaavel indbefatte Føldgodtgjørelsen for udenlandsk Jern som for de øvrige Gjenstande, Fabrikken har benyttet til sine Arbejder. Det er i denne Henseende, jeg ønskede en Oplysning af den meget ærede Finantsminister.

Finantsministeren: Det Beløb, som staaer anført for Fabrikken, angaaer samtlige de Gjenstande, med Hensyn til hvilke Føldfrihed er bleven bevilget; men det har været antaget baade i en Tid af Generalføldkammeret og under de forskellige Correspondencer, der har fundet Sted først med Cancellierne og senere med Indenrigsministeriet, at Resolutionen af 1779 ikke tillader en saadan Distinction, at man kunde stille Føldfriheden for Kronborg Geværfabrik paa en anden Fod, forsaavidt den var særlig hjemlet ved denne Resolution; thi det er dog et Spørgsmaal, om ikke i ethvert Tilfælde Fabrikken efter Skjødet vedblivende var berettiget til at indføre Jern fra Norge, idet Skjødet af 1769 tilstod den Føldfrihed for det Jern, som indførtes fra Norge, nemlig Frihed for den mellemrigske Føld. Forresten vil jeg gjerne indrømme, at Spørgsmaalet navnlig efter den Fremstilling, der indeholdes i Actextracten, kan være tvivlsomt, og, naar det ønskes, skal jeg fremlægge paa Thingets Bord Gjenpart baade af Skjødet af 1769 og af den kongelige Resolution tilligemed Forestillingen af 1779. Jeg skal da ogsaa søge oplyst, i hvilken Grad Følden for disse 200 Skpd. fremmed Jern, som dengang 1779 var Contraband, nu kommer i Betragtning.

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at naar Finantsministeren fremkommer med de Oplysninger, som ere foranledigede af den 5te